

vi får øget kulforbrug i Danmark, og så kan man jo se frem til at skulle møde op til forhandlingerne med nogle af de store kulproducenter og CO₂-udledere rundt omkring i verden og sige: Nu skal I holde op med at bruge så meget kul, I skal holde op med at udlede så meget CO₂, det er vi meget bedre til i Danmark.

Kl. 18:11

Formanden:

Der er ikke ønsker om korte bemærkninger.

Så kan jeg sige, at der ikke er noget forbud mod at bruge engelsk fra talerstolen, citater eller udsagn. Formkravet er blot, at man efterfølgende selv kommer med den danske oversættelse inden for taletiden. Sådan er kravet. Så man kan bruge både engelsk, kinesisk, russisk, og hvad man kan finde på, men man skal selv oversætte det efterfølgende inden for taletiden.

Nu er det klima- og energiministeren.

Kl. 18:12

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Hvis nu regeringen sagde: Fyr bare løs med kul, vi er fuldstændig stjerneligeglade, kunne man måske forstå noget af den kritik, vi har hørt heroppefra. Hvis nu vi ikke havde et europæisk kvotesystem, kunne man måske også forstå noget af det, vi har hørt heroppefra. Og hvis vi var lige ved her i denne verden at kunne undvære kul, kunne man måske endnu bedre forstå noget af det, vi har hørt heroppefra. Men der er jo ikke noget af alt det, der er tilfældet. Kullene er i verden i mange år endnu, det hørte vi også fru Mette Gjernskov medgive, og så er det vel om at bruge dem, hvor de er til mindst gene for miljøet, og hvor man får størst effekt.

O.k., det er jo ikke hele forklaringen, man kan ikke kun se sådan på det. Men så har vi jo også et kvotesystem – et europæisk kvotesystem. Og grundlæggende tror jeg altså, at det er det, som bl.a. fru Mette Gjernskov ikke rigtig har fået ind under huden, for når man hører på fru Mette Gjernskov, er det stadig væk, som om energipolitik er et nationalt anliggende og ikke et i stigende grad europæisk anliggende. Men energipolitik er altså også blevet et europæisk anliggende. Lige om lidt får vi f.eks. i EU en klima- og energipakke, hvor vi ikke engang har tildelt nationale kvoter, men hvor virksomhederne skal ud og købe kvoterne på et europæisk kvotemarked. Hvad betyder det? Det betyder, at de, der er mest energieffektive, skal ud og købe forholdsvis færre kvoter end dem, der er mindst energieffektive, og det er vel egentlig ikke så skidt.

Jeg må lige sige til hr. Per Clausen og andre, der siger, at det kvotesystem jo slet ikke fungerer, at jeg også godt kan få øje på nogle vanskeligheder ved det, men så må jeg bede hr. Per Clausen om at komme med noget, der er bedre. Det er det, vi har lige nu, det er det, verden har lige nu, der sætter en reel pris på CO₂.

Det betyder så også, at hvis en energivirk-somhed fyrer med fossile brændsler, så vil det altså alt andet lige give en reduktion et andet sted. Merudledning kommer ikke på tale. Så siger regeringen jo altså ikke: Fyr bare løs uden modydelse. Tværtimod, der er jo en meget, meget klar betingelse knyttet til det. Hvis nogen vil have lov til at fyre på de to værker, vi taler om, med kul, er der den modydelse, at de skal indføre op til 700.000 t biomasse ekstra. Hvad betyder det? Det betyder bl.a., at andelen af vedvarende energi i Danmark vil stige.

Fru Mette Gjernskov får det jo altså fremstillet, som om det er det eneste, der sker, nemlig at vi kommer med det her forslag om at åbne i hvert fald den teoretiske mulighed på Skærbæk og Avedøre 2. Men det er jo fuldstændig fordrejet, for samtidig sætter vi jo den vedvarende energi-procent op; den er 15,7 pct. i dag, og den skal være 20 pct. af energiforbruget allerede i 2011, og derefter skal den vokse med ca. 1 pct. om året. Der er faktisk tale om en historisk udbygning af vedvarende energi i Danmark. Men ikke nok med det, vi har så samtidig i enighed besluttet, at vi også har et mål for energibesparelser.

Så vedvarende energi skal fylde mere af det totale energiforbrug, og det totale energiforbrug skal mindskes. Så der er da rent matematisk noget, der tyder på, at der er grænser for, hvor meget mere kul der kan fyres af, hvis regnestykket skal ende med at gå op.

Endelig må jeg altså lige anholde en ting. Når fru Mette Gjernskov siger, at så køber Danmark bare varm luft, er jeg nødt til at sige til fru Mette Gjernskov: Nej, det har Danmark aldrig gjort. Vi har lavet reelle projekter i udlandet, og der, hvor vi har lavet det, har der været reelle CO₂-reduktioner i det, og der har været en reel miljøeffekt. Jeg må bede fru Mette Gjernskov om at komme med bare ét eksempel på det modsatte.

Fru Anne Grete Holmsgaard talte om at lave en gættekonkurrence ude blandt folk og spørge, om de tror, der kommer mere eller mindre kul, hvis man nu fyrer med mere kul. Det var cirka sådan, spørgsmålet til folket lød. Jeg vil bare til sidst sige til fru Anne Grete Holmsgaard, at jeg tænker, om ikke det er her, vi er ved den egent-